



29. června 1899–10. května 2014



# LÉTA PÁNĚ 1899 BYL V NAŠÍ OBCI ZALOŽEN DOBROVOLNÝ SBOR HASIČŮ

*Patnáct let a jedno století trvající činnost bez přerušení je krásným vysvědčením těm, kteří postupně zasvěcovali svůj život myšlence, vzpomínce všude tam, kde toho bylo nejvíce potřeba.*

*A odměna? Tou bylo jen vnitřní uspokojení dobře vykonané práce a uznání těch, kterým bylo pomoheno.*

*Každé významné výročí vede naše myšlenky vždy zpět k porovnání a posouzení zda to, co jsme dokázali a zda to, co je za námi, odpovídá našim představám, které jsme si v životě stanovili.*

*Ve sboru se vystřídalá dlouhá řada velitelů, starostů, hospodářů a ostatních členů, žen a dívek. Je to předlouhý výčet jmen. Všem patří upřímný dík za jejich obětavou, nadšenou a nezištnou*

*činnost pro celek.*

*Vzpomínky mají smysl, hodnotu a užitečnost jedině proto, že nám dovolují z proudu oživení a dění, vyloupnout jádro zkušeností, poznatků a pravd, abychom je předali dalším generacím.*

*Nesmíme se však stále dívat nazpět, musíme pohlédnout i dopředu a potom budeme moci pro svůj spolek a obec, ale i pro sebe něco udělat, dříve ne.*

*Totíž co bývalo, není a také již nebude. To je potřeba vědět.*

*Při této příležitosti přeji všem členům hasičského sboru hodně zdaru do další tolik prospěšné práce.*

*David Šimánek  
starosta obce*

## JAK TO ZAČALO

**1864 – 7. května** potvrzeny stanovy dobrovolného hasičského sboru ve Velvarech, C.K. místodržitelstvím, číslo 24783 - první sbor byl na světě.

**1879 – 23.–25. května** ustavující schůze Ústřední zemské hasičské jednoty království v Čechách v Praze.

**1919 – 9. června** Valná hromada Zemské ústřední hasičské jednoty za účasti 369 delegátů ze 120 žup zvolila nové předsednictvo a změnila název na „Českou zemskou hasičskou jednotu“.

**1939** V květnu vznikl „Svaz českého hasičstva v Čechách a na Moravě“

**1953 – 1. ledna** došlo k přejmenování Svazu čsl. hasičstva na Československý svaz požární ochrany.

**1954** Pětičlenná delegace čsl. požárníků (z Lučice v ní bohužel nikdo nebyl) navštívila Sovětský svaz s cílem získat cenné zkušenosti podle hesla „sovětský požárník - náš vzor“!

**1964** Stoleté výročí vzniku dobrovolné požární ochrany v českých zemích

**6.–8. července** III. sjezd Československého svazu požární ochrany v Praze

## MINULOST PROMLOUVÁ K DNEŠKU

Kdo by to řekl, že ten čas tak běží. Ale letos už je tomu opravdu jedno sto a patnáct let, co byl v Lučici založen dobrovolný hasičský spolek.

A my hasiči, kteří jsme dědici a zároveň pokračovateli pokrokové tradice při ochraně hodnot před požáry, s hrdostí se k tomuto výročí hlásíme a je vzpomínáme.

A přiznejme si upřímně, že nejen pro jeho historickou hodnotu, protože takovou tradici jako my se může pochlubit a honosit málokterá společenská organizace, ale i proto, jakých výsledků se nám v naší dobrovolné práci podařilo dosáhnout. V tom se rozhodně nemáme za co stydět. Kdyby tak alespoň na okamžik se mohli mezi nás vrátit ti, kteří tenkrát před 115 lety stáli u kolébky. Nestačili by se divit.

Ale dost již chvály! Zákony vzniku a zániku života jsou našťastí neoblomné. A nám by možná více slušela skromnost a kritičtější pohled.

Zamyšlení nad tím co a jak bychom mohli dělat ještě lépe. Abychom se ctí obstáli, až jednou naši práci, naše snažení a naše výsledky budou třeba zrovna ze stránek tisku hodnotit následující generace.

Věřte i nevěřte, takové zalistování v zažloutlých listech Českého hasiče, Hasičských

rozhledů - a konec konců i Požární ochrany, může být leckdy poučné. Ale to už jsme se dostali do oblasti hasičského tisku, jež má také více než stoletou tradici.

A nesmí nás vůbec překvapit, když v něm nacházíme články a úryvky o problémech, jimž ani běh desetiletí neubral na své aktuálnosti. Prostě minulost promlouvá k dnešku a chtít nechtít nám nemile připomíná, že zdaleka ne všechny problémy, v onom historickém podání pro nás úsměvné, se nám dosud podařilo vyřešit bezesbýtku.

Věřu není pro nás dobrým vysvědčením, že i po těch více než 115 letech mají pro nás tyto prvky svou, tak říkajíc žhavou aktuálnost. Inu, minulost promlouvá k dnešku - a dnešek k budoucnosti!

Náš sbor se bude snažit i v budoucnu. To bude v rukou těch mladých, aby byli užiteční široké veřejnosti, všem občanům a zvláště naší krásné obce Lučice. Každého člena z nás uspokojí vědomí poctivě vykonané práce, to bude tak současně nejkrásnější odměnou. A odměna patří i těm, kteří stáli před námi. Především jim patří poděkování.

*Josef Jambor  
Starosta sboru*

## HASIČI NA HAVLÍČKO-BRODSKU

Ke konci 19. století na bývalém brodském okrese působilo již mnoho životaschopných hasičských sborů.

Jedním z nejstarších byl a stále je úsobský založený již 1. srpna 1872. Chvályhodné iniciativy se chytily majitelé sklářských manufaktur, především Augustin Groszman. Podnikatel již v právě zmíněném roce měl ve své brusírně stříkačku a tři páry koní. Rada brusíků byla řádně proškolená s její obsluhou.

29. června 1883 za přítomnosti starosty Jana Červeného, „položen základní kámen“ sboru ve Volešné, prvním velitelem Jan Blažek z čp 3.

1924 Volešná přejmenovaná na Olešnou a tak to platí dodnes.

A v Lučici ještě musejí stále čekat...

V roce 1896 vznikly dokonce dva sbory, na Okrouhlici a ve Veselém Žďáře. Mimo jiné o šestnáct let dříve (1871) Okrouhlicí projel první vlak, ale železný kouřící oř nebudil velkou důvěru přítomných zvědavců.

O dva roky tisovští také měli potřebu hasit a tak 1898 v hospodě u Řípů zakládají dobrovolné hasiče. Sešlo se jich dvacet. Legitimaci číslo jedna získal jeden z Kozlíků a dvojku dostal František Roček.

V roce 1899, vedle Lučice, vznikly další sbory ve Skuhrově a Malčíně.

V roce 1938 v Malčíně hasičský ples, k dobré náladě vyhrávala kapela Josefa Císaře z Okrouhlice.

V Radostině na založení hasičského spolku stále jenom rokovali. Ale přesto jim to nedalo a počátkem 1900 proběhla první Valná hromada a sbor byl na světě.

V Babicích hasiči spolehlivě fungují od roku 1904. Pravidelný příspěvkový člen Moric Hermann, dále tučná dotace z velkostatku Světlá.

V 1942 hodný fabrikant kupuje kvalitní stříkačku.

V roce 1864 ve Volešnici prosperovaly dvě hospody, jedna u Novotných. A právě v ní roku 1906 místní občané založili hasiče. Určitě u toho byli Zimmermannovi, Kohoutovi, Pavlíkovi... V roce 1906 svěcení nové stříkačky, aktu se zúčastnil farář z Lučice, František Dvořák.

V Horní Pohledí občané žili v sousedské pohodě, nějaký ten „ohýnek“ je nemohl rozházet a tak sbor zakládají až 1936. Hasičský stejnokroj si oblékli Císařovi, Chládkovi, Kořarovi i Dolejší. Výše uvedené sbory, až na ten vzdálený v Úsobí, se několikrát do roka „scházeli“ u ohňů. Dobře se doplňovali a zachránili spoluobčanům nemovitosti. Radostnější srazy je čekaly na okrskových soutěžích, kde o tolik nešlo a mnoho soudků ukončilo krátký život při společném hašení velké zizně. A věrme, že do budoucna zůstane jenom u druhé varianty.

## PRVNÍ KRŮČKY V LUČICI...

Psal se 29.červen L.P. 1899, když se ve staré školní budově sešli tito pánové:

Řídící učitel Otakar Beneš, další kantor Jan Buchl, rolník Jan Kruntorád z čp. 7, Jan Prchal, p. Vaňkát, Václav Endrle z jedničky, dále mlynář František Bárta, hostinský Jan Kruntorád z čp. 47 a bednář Josef Kruntorád.

Účast na jednání dále přijali Jan Čapek-školník, Václav Krepčík z čp. 36, Josef Vítek, Václav Endrle (z čp 1), Václav Chroustovský, František a Josef Šotolovi.

Ustavující schůze trvala do hluboké noci, ostatní občané již dávno tvrdě spali, ale petrolejka ve sborovně stále čadila. Výsledkem několikahodinového rokování bylo založení nového spolku v Lučici a schválení vedení:

Do čela postaven předseda Beneš, velitelem se stává Kruntorád Jan statku, pokladnu bude spravovat Fr.Bárta a četařem určen Josef Kruntorád.

Jednatelme řídící učitel Jan Buchl.

17 členů činných..

Léta plynula, hasiči jsou stále více a více na veřejnosti vidět.



První zbrojnice ve vsi

## KONĚ, STEYER, GARANT...

Pro rychlý zásah při živelné pohromě byla nejdůležitější pohotová doprava. V samých začátcích sboru jí zajišťoval pár tažných koní, kterých na vesnici bylo odjakživa dost. O tom svědčí zápis z 16. února 1928 v pokladní knize. Sbor uhrazuje Hasičské pojišťovně slušný peníz za roční pojištění dvou párů koní.

V období mezi válkami se začínají v Lučici objevovat první motorová vozidla, u Kopiců, Kruntorádů či ve mlýně u Bártů, která nahrazují živý potah.

25.dubna 1946 hospodářská správa VÚ 2121 Benešov u Prahy odprodává jeden vrak Steyer-Daimler (otevřený), rok výroby 1940, osmiválec, benzín, vše za osm tisíc.

Šikovné ruce našich hasičů pracovaly na plně obrátky a tak na podzim bylo vozidlo provozuschopné. Po provedení technické klasifikace v Havlíčkově Brodě, nový stroj dostal SPZ HB 508 a vykonal mnoho užitečné práce.

Až v létě 1966 válečná kořist šla do „zaslouženého“ šrotu a nastoupil starší Garant s plachtou.

A dnešní vybavení, radost pohledět.

## DOBROVOLNÍCI SE HRNOU

Samozřejmě že se jich vystříдалo nepočítaně. Rokem narození, číslem popisným nebo funkcí ve sboru jsme se snažili čtenářům usnadnit lepší orientaci.

Možná, že bylo někoho opomenuto, tak nám to promiňte!

Adamec Josef - (čp. 57, roč. 1908, tesař). Členem od 1929 jako lezec, v roce 1945 odchází do Dobronína. Adamec František - (roč. 1882), činný od roku 1929.

V roce 1899 vstupuje František Bárta, mlynář válcového mlýna (roč. 1876), který až do roku 1914 vykonával funkci pokladníka, pocházel z Kunemile.

Štafetu předává synovi stejného jména, který do sboru vstoupil v 1930.

A o celých čtyřicet později let (1974) pomyslný kolík přebírá další z rodu Bártů, samozřejmě František.

Beránek Jan - (čp 81, narozen ve Volešnici). Od 4.března 1923 až do své smrti v roce 1935, ve funkci četaře.

Beránek Josef (první, ročník 1897).

Do sboru 4.března 1923 jako náměstek velitele. Časem prošel všemi funkcemi. Podvelitelem, velitelem, druhým trubačem, předsedou...

Ač menšího vzrůstu, o to většího temperamentu. Na plesu v roce 1955 byl celý večer ve víru tance, nevynechal žádnou paní požárníkovou a druhý den časně ráno ho čekal několika-centový vepřík u Pavlíků.

V roce 1973 padesát let věrnosti.

Bubla Rudolf - v období 1919–23.

Cimrman Jan - (podkovář). Do spolku 7. prosince 1934, po válce odchází „obouvat“ koně až do Děčína.

Drahozal Jan z Chlumu - přijmut v roce 1924.

Drápela Jindřich - (roč. 1910), do sboru 3.dubna 1935

Dolejší František a Havel Václav - oba z Janovce.

Endrle Václav - (čp 1, rolník), 1912–24 náměstek velitele

Endrle Josef - (roč. 1899). V prvním období od 30. ledna 1919 do 10. 2. 1926. Potom si dal delší pauzu a v roce 1933 se k hasičům vrací. Několik let velel.

Fejt Josef - fungoval od 4. března 1923 až 1928, kdy odchází z obce...

Holenda Václav - (roč. 1877, čp 93). Slavnostně přijat 1. prosince 1912, stříkačnick, položil život v I. světové válce.

Hošek Oldřich - (učitel v Lučici, časlavák), k hasičům 13. března 1930 jako vzdělávatel, výstup v 1932 a odchod do rodného místa pokračovat v kantorské kariéře.

V 1921 příspěvek od Františka Hrdiny..

Chroustovští Václav (roč. 1876), spoluzakladatel a Josef, do sboru 1926.

Jiráčkovi Josef („Z polí“, trubač) a František - stříkačnick.

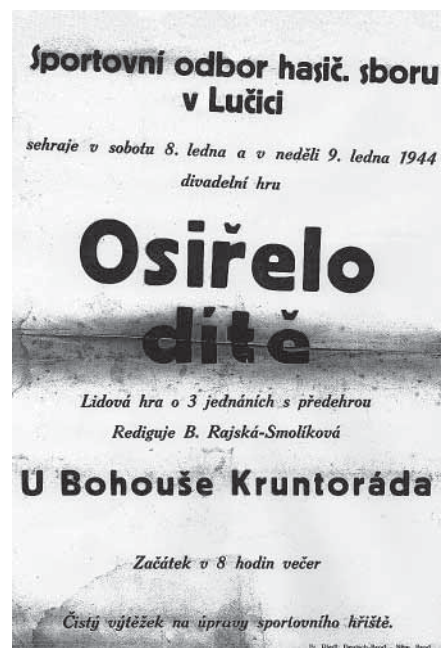
Kaňkovský Jan - (roč. 1885, Rokle). Od 1. ledna 1912, bourač.

Kaňkovský Josef - (roč. 1878). Od 1. ledna 1912, stříkač.

Kavka František - (domkář, nar. ve Zboží 4. dubna 1887), slib složil 4. března 1923, dozorce náčiní.

Klimpt Václav - nar. 14. 9. 1903 v Habrech

Do nejstaršího spolku v obci vstupuje jako šestadvacetiletý. Své začátky spojuje se samaritánskou službou, což přeloženo do 21. století znamená poskytnutí první pomoci.





Horní řada zleva: Josef Čapek, František Bárta – mlynář, Josef Kudrna, František Marek č.p. 4, Jan Pavlík, Jan Kruntorád č.p. 2 a sedmý ...  
Prostřední řada zleva: Václav Vaňkát č.p. 11, Jan Doležal, třetí..., čtvrtý..., František Kruntorád č.p. 43, Šotola, sedmý ....., Bohumil Urbanec  
Dolní řada zleva: Josef Kruntorád – bednář, František Hrdina, Jan Prchal, Václav Endrle č.p. 1, Jan Pavlík st., František Čapek č.p. 91



1. řada zleva: B. Kruntorád, Pavlas Fr., Vaňkát ..., Med J. a Chroustovský Jos.  
2. řada zleva: Zmek Fr., Adamec Jos., Rejnek Jan, Enrdle Václav, Říha Jan, Šlangal Fr. a Klimpt Václav  
ležící trubači Kudrna Jaroslav a Jiráček Josef

Nejdříve jako člen hlídky, později po absolvování odborného kurzu v Čáslavi velí. Dotahuje to na okresního náčelníka.

Po Valné hromadě v roce 1935 se stává stálým členem výboru.

Již od útlého mládí měl kladný vztah k divadlu a tak s dětmi hasičů i dospělými nastudoval několik her. Ochotníci během „nudné“ války zpestřují občanům krušný život.

V roce 1950 zvolen do čela na šest let.

Během služby u hasičů byl několikrát vyznamenán za zásluhy a věrnost, vřdyt ve spolku pracoval přes 30 let.

Koubek Václav - do sb. 1. 3. 1934

Krepčík Václav - (roč. 1870, Famélie), do spolku 22. února 1920, jako cvičitel. Zemřel 7. 3. 1954, celý sbor na jeho pohřbu.

Krepčík Václav - (roč. 1902, dělník, dnes Konvalinovi). 13. ledna 1925 složil hasičský slib, trubač. V 1945 s rodinou spěchá osídlit pohraničí.

Kruntorád Jan – (Krejčovi, čp 2), od 1902 - 17. 2. 1924, hudec.

Kruntorád Josef - (nar. 24.1. 1891 v Americe), za velkou louží nemohl vydržet a tak se vrací 1923 na rodnou hroudu a hlavně kvůli hasičům.

Kruntorád Josef – (Hurtík, roč. 1891), v období 1923 - 28. Funkce: první četař.

Kruntorád Josef - (Matěják, čp 58, roč. 1903), od 4. února 1923.

Kruntorád František - (rolník, čp 43, roč. 1899). Do sboru 1. ledna 1912, lezec, 1924 se na posledy zúčastňuje cvičení.

Velké zastoupení měl sbor v Kudrnových. Prvním byl František (od 1910). Následovali Václav, Jaroslav a nakonec i Alois, který odchází do Smilova.

Marek František - (roč. 1887, čp 4), do sboru 1. ledna 1912.

Med Josef st. - ve sboru od 10. února 1926 až 1971, stříkačnick, později velitel.

Novotný Karel - (roč. 1907, obuvník). 13. ledna 1935 slib, o dva roky později se někam stěhuje.

Pařízkovi František a Stanislav...

Pavlík Jan – (přistěhoval se z Olešnice), od 1912 náměstek velitele.

Pavlasovi Jan a František - oba lezci  
Říha Jan - do sboru 1913

Suchý Oldřich st. - do sboru jako svobodný 30. ledna 1919, stříkačnick. V období 1925 až 28 jednatel.

Sýkora Karel - (1905-82). Přihlášku dává v roce 1934 a o třináct let do čela jako starosta. V 1974 odměněn za 40 let věrnosti.

V roce 1903 vstupuje Šimánek Jan (hrobař) a o několik let později jeho jmenovci Josef a další Jan.

Šlangal František - (čp 10, roč. 1897), ve sboru 1919 až 34, v 1945 se stěhuje na Podbořansko.

Šotola Antonín - (tesař, roč. 1878, čp 16). Jako dobrovolník od 1. 12. 1912, stříkač a výstup v 1921.

Šotola Josef – (tesař, roč. 1890, čp 14). Slib 1. ledna 1912, lezec, padl v první světové válce.

Z širokého rodu Vaňkátů 1. ledna 1912 do sboru Antonín z čp 11, potom Josef (čp 108) a nakonec nejmladší Jan přezdívaný Vencál.

Vácha Josef - (pánský holič v Lučici), do sboru 17. února 1929, nadšený divadelník.

Zmek František - do sboru 10. února 1926, stříkačnick

## SOKOL NA SCÉNĚ

Historická členská schůze 4. května 1919 ve II. třídě obecné školy ve dvě hodiny odpoledne.

Na druhém bodě jednání založení Sokola. Jednatel se o tom zmiňuje:

Před časem na přání jednotlivých členů sboru, bylo dopsáno tělovýchovné jednotě Sokol v Něm. Brodě, jakým způsobem bychom měli si počínati, aby u nás mohla být založena stejná jednota. Dopis byl předán Sokolu do Světlé, který zaslal brzkou odpověď.

P. předseda přečetl dopis a členové sboru se usnášejí, aby se Sokol u nás založil. Všichni členové sboru přistupují za členy. Cvičitelem je navržen J. Nápravník. Dorostenci budou od 15–17 let.

## ČAPKOVÉ

Nositelů známého příjmení v Lučici bylo vždy dost. Ale s odstupem let není vůbec snadné je všechny správně zachytit, či zařadit.

Prvním, který začal soustavně pracovat ve sboru dobrovolných hasičů byl František (kolář, narozený v čp. 91).

1. června 1908 jako 25-letý se ujímá funkce zástupce velitele, o rok později zvolen velitelem. V roce 1927 předává funkci mladšímu kolegovi. Ale je činný až do své předčasné smrti v roce 1934.

Jeho mladší bratr Jan vstupuje do sboru 1934 a ihned se stává cvičitelem.

Třetím z bratří byl Karel, kterému rádi věnujeme zvláštní kapitolu...

Pekárek byl hasičů zastoupen Františkem a jeho synem Miroslavem.

Josef Čapek přezdívaný Jouda se narodil v 1889 v Radostíně, později se rodina přestěhovala do Lučice na malé hospodářství. Při velké rekonstrukci v roce 1912 přichází nová mladá krev. Mezi nimi také samozřejmě Čapek - Jouda ve funkci hudec.

Dalším byl František z Páchu (1901, též kolář) čp 76. Do sboru 1924 jako svobodný. Z obce odchází v 1945 do Podbořan, pokračuje v hasičském hnutí.

Postaral se o zdárný průběh cvičení mládeže v Lučici 1935 a dostal uznání od župního náčelníka.

Josef Čapek (roč. 1885, pokrývač z čp. 85). Slib složil 1. ledna 1912, v zájmu své živnosti končí 27. dubna 1924, lezec.

A vstupují další. František (roč. 1912) syn, Františka koláře z čp 91. Na Valné hromadě 4. března 1939 do funkce zbrojmistra jednomyslně zvolen právě František Čapek, později velitel.

Čp 23 (dnes Ročnovi) mělo zastoupení v Janu /1914-19/ a v Josefu.

Z pečlivě vedené hasičské matriky se dále dozvídáme, že 7. prosince 1934 vstoupil do spolku Jan Čapek (1910–1967) a přebírá funkci revidenta úcty.

Posilou byl Karel Čapek mladší, (syn, krejčího), v roce 1942 se stává zbrojmistrem. Ve sboru za druhé světové války, v rámci osídlování celá rodina do Mařenic.

Čapek František (Pařízek), přijat v roce 1960 jako dvacetiletý. Jeho syn František hasičem od 1. ledna 1984.

Výše uvedení členové sboru vykonali kus práce a jistě v ní budou pokračovat i v dalších generacích.

Zásluhy svých nejbližších zhodnotil více než před dvaceti lety Václav Čapek - holič:

Čapkové v minulosti hodně a hlavně nezištně pracovali pro blaho obce.

Otec byl dlouhá léta u hasičů, dále se pravidelně zúčastňoval jednání v místní kampe-  
liče. Po založení Sokola v roce 1919 pracuje  
ve výboru.

Strýc Jan, kterého občané nazývali Čap-  
kem - školníkem, byl obětavým cvičitelem  
a náčelníkem Sokola.

Další strýc Karel - krejčí vykonal mnoho  
pro místní divadelnictví. Byl režisérem, při-  
pravoval jeviště, obstarával herce. Jako sta-  
rosta hasičského sboru byl jedním ze zakla-  
datelů fotbalu.

A starší bratr František byl velitelem hasi-  
čů za druhé světové války.

## ROZHOVOR

Ke konci osmdesátých let minulého stole-  
tí se podařilo udělat rozhovor s Bohumilem  
Kruntorádem (roč. 1908). Obsah nebyl nikdy  
publikován, a tak rádi činíme u příležitosti  
výročí sboru.

*Pane Kruntoráde hasiči brzy oslaví výročí  
a Vy jste po celý svůj život u nich aktivně pů-  
sobil.*

Ano to je pravda. Můj otec vlastnil od 1903  
v Lučici hostinec a obchod se smíšeným  
zbožím. U nás se scházeli občané, řekl bych,  
z těch z nižších společenských vrstev. Postup-  
ně u nás sídlily spolkové místnosti hasičů,  
Pošumavské jednoty, Sokola.

Veškeré dění jsem osobně prožíval a mělo  
to velký vliv na můj budoucí život.

*Kdy vstupujete do sboru dobrovolných hasi-  
čů ?*

Po absolvování základního vzdělání doma,  
měšťanky v Jihlavě a obchodní školy v Kolíně  
se nejdříve vracím do dočasného bydliště ro-  
dičů na Okrouhlici.

O rok později se natrvalo zabydluji v rod-  
né obci a jako dvacetiletý vstupuji do sboru.  
Bylo to přesně 14. února 1928 na Valné hro-  
madě v našem hostinci. Zároveň po otci pře-  
bírá živnost.

*Vaše první funkce ve sboru?*

Na 33. Valné hromadě 14. února 1932 jsem  
byl zvolen jednatelem za starostování Karla  
Čapka, krejčího.

*Kde jste trénovali ?*

Protože nebylo stále cvičiště, naše nácviky  
probíhaly hlavně v blízkosti vodních toků.  
U Dlouhasu, v ocasu Bártového rybníka, ob-  
čas jsem zajížděl i do Dobré Vody.

Ovšem to se nám vůbec nelíbilo a proto  
s Karlem Čapkem podáváme na obecní úřad

důrazný návrh na vybudování stálého místa.

Měli jsme tři varianty: V Líští, za ocasem  
Bártasu a U Rejnkova lesa.

Obecní zastupitelstvo schválilo třetí mož-  
nost, ale ještě několik let jsme bojovali s by-  
rokratickou hydrou.

Rozsáhlý pozemek byl z třetiny pískovna  
a z větší části pastvinou. Začala nám mnoha-  
letá a úmorná dřina. Všechno ručně, jedinou  
mechanizací byla dřevěná kolečka a dvojkol-  
lák.

*Cvičiště bylo na světě, jaká byla činnost sbo-  
ru během války?*

Obsazením naší vlasti německou armádou  
přišel samozřejmě útlum, nechtěli jsme pra-  
covat pro okupanty. Do sboru byli doslova  
nahnáni mladí muži, které nakonec čekalo  
nasazení v Říši. Ale zásluhou vlastenců na  
místní četnické stanici a ostatních nebojá-  
čných přece jenom sbor vyvíjel nějakou čin-  
nost. Stala se z nás velká rodina a vzájemně  
spory šly stranou.

Po válce jsme se radostně vrhli do nové  
práce, ale bohužel z Lučice odešlo mnoho  
rodin do pohraničí a s nimi obětaví Karel  
Čapek a Václav Krepčík.

Ale nebyli to jenom oni. Sbor se smršknul,  
ale nerezignovali jsme.

*A co následovalo po roce 1948?*

Pro mě hodně, bohužel v záporném smys-  
lu. Začátkem 50.let jsem byl dravými moci-  
pány zbaven všech veřejných funkcí. Dále  
nám byla zrušena živnost a tak od roku 1950  
denně jezdím za prací do H. Brodu.

Ale nezatrpnul jsem a spíše na černo  
se věnoval i nadále společenskému životu  
v rodné obci.

*Vaše životní krédo?*

Práce u hasičů i v Sokole mě bavila. Dělal  
jsem jí s velkou péčí a svědomitostí, snažil  
jsem, aby přinesla ovoce nám všem. Již jako  
mladý chlapec jsem si přál, abych zkušenosti,  
které jsem získával mimo obec, jednou vrátil  
naší nejmladší generaci - dětem.

*A co byste vzkázal Vaším následníkům?*

Bratři a sestry, stůjte vždy při sobě, zanech-  
te mezi sebou svárů, a chovejte se vždy, jak  
se na dobrovolné hasiče patří. V čase neštěs-  
tí buďte pohotoví, chraňte život a majetek  
svých spoluobčanů.

## Sbor dobrovolných hasičů v Lučici p. Okrouhlice n. Sáz.

Župa Čáslavská - Zelenkova č. 2.

Č. j. 700.

*Rok 1933*  
Datum pošt. razítka

### *Všem příznivcům hasičstva a bratrům hasičům !*

Sbor dobrovolných hasičů v Lučici, vzal si za úkol vybudovat v naší hor-  
ské vesnici svoje vlastní cvičiště, které bude sloužit pro utužení zdraví naší mlá-  
deže a k významu výchovnému pro brannou moc národa.

Chceme být hrdi i s Vámi na vybudování svého vlastního cvičiště v naší  
obci na Českomoravské vysočině, ale stavba je spojena s velkým finančním ná-  
kladem Kč 38.500.— a těžko bez cizí pomoci dokončili bychom dílo, které již  
podnikáme. Jsme chudým horským sborem a proto žádáme Vás bratrsky o sebe  
menší peněžitou pomoc a tím dopomůžete nám tento úkol dokončiti. Doufáme,  
že nám neodmítnete, neodložte naši prosbu, nezaložte naši žádost a poukažte  
nám aspoň malý příspěvek, za což předem děkujeme.

Chceme dokázat celé široké veřejnosti, že hasičstvo plně chápe své důle-  
žité poslání a že náleží mezi nejvýznamnější činitele v oboru národohospod., státním,  
kulturním a tělovýchovným a proto chceme, aby cvičiště, které již budujeme, plně  
sloužilo všem požadavkům a zvláště předvojenské výchově k obraně našeho dra-  
hého státu.

Přikládáme složní lístek Ústřední jednoty hospod. družstev Praha II. č. šek.  
úč. 25.656 a děkujeme předem za zaslání dar.

Došlé příspěvky budou na přání dárců veřejně kvitovány v tisku hasič-  
ském i občanském a veřejně zapsány v pamětní knize sboru v Lučici. Ještě jednou  
srdečně díky za podporu naší pomocné akce.

**Za sbor dobrovolných hasičů v Lučici :**

*Frant. Krepčík,*  
pokladník v. r.

*Karel Čapek,*  
starosta v. r.

*Bohouš Kruntorád,*  
jednatel v. r.

Nehledejte v hasičské práci zisk ni slávu!!

*Na poslední otázku, jaké se mu dostalo odměny od společnosti, nám skromný Bohouš neodpověděl a tak rádi činíme za něho:*

**1964:** Okresní výbor ČSPO H.Brod uděluje čestné uznání za vzorné plnění úkolů v požární ochraně.

Ústřední výbor Praha uděluje bronzovou pamětní medaili u příležitosti stého výročí hasičů v Čechách (1864–1964).

**1968:** ÚV ČSPO Praha uděluje medaili při příležitosti vzniku Československa a 30 let u hasičů.

OV ČSPO H. Brod uděluje čestné uznání k 50. výročí vzniku republiky - Za plnění úkolů na úseku požární ochrany.

**1973:** ÚV ČSPO Praha uděluje medaili za věrnost ve službě požární ochraně = 45 let (1928–73) nepřetržitě činnosti.

## A PŘÍCHÁZÍ NOVÁ KREV

Bratři Adamcovi Jan a Jaroslav (mimo jiné oba vynikající fotbalisté), začínali u hasičů během války. Mladší z nich Jaroslav jde v 1945 za novým životem do jižních Čech, ale Jan „hasičuje“ do 80.let dvacátého století..

Beránek Josef - (druhý, roč. 1930). Činný od 1954, 21. listopadu 1980 - návrh na udělení čestného uznání na úrovni OV SPO při životním jubileu.

Endrle Václav - (roč. 1922, Pácha), hasil za války.

Chroustovský Josef - (roč. 1913, sklář. dělník). K hasičům 15. března 1934, pracuje do roku 1938. V roce 1945 do Rybníště u Rumburka.

Kaňkovský Josef - (roč. 1922, „kanadský“ zedník). Hasičský slib skládá jako dvacetiletý. V roce 1963 je zvolen do čela za odstoupivšího Klimpta Václava.

Kopic Josef - (roč. 1926), hasičem se stává v roce 1944. V roce 1973 zvolen velitelem za Krepčíka Václava - bednáře.

Krepčík Václav - (roč. 1925, čp 92). Od 1942 - dodnes

Kruntorád Josef - (U Krejčů, roč. 1925). Pokračovatel rodinné tradice. Slib složil v 1943 jako velice mladý, 18 letý jinoch.

Med Josef ml. - do sboru 1961.

Novák Václav - člen SPO od 1957.

Pavlík Vlastimil - (roč. 1925), od roku 1942, zbrojmistr

Raur Josef - Ve sboru od 31. 12. 1942 do smrti 1960 jako pokladník

Rejnek Jan - roč. 1920 - ve sboru od 1942 až 46

Rejnek Miroslav st. - od 1942, pokladník

Rezek Karel - Malčín sklářský dělník, od 4. července 1947.

Bratři Oldřich a Bohumil Suchovi, Olda do sboru v 1954 jako dorostenec, dlouholetý hospodář. Mladší Bohumil do roku 1967.

Šotola Bohouš - (řezník, roč. 1919), ve sboru od 1941, po válce do Varů.

Šotola Jan - (roč. 1923, Merunkovi), do sboru 1942.

Šotola Miroslav - (ročník 1923), do sboru 21. července 1941, ale brzy musel odejít jako totálně nasazený.

Šotola Josef (Šotek, roč. 1921), ve sboru 1941 až 46. V 1948 rychlý odjezd do do norského Trondheimu se svoji manželkou.

Dvojčata Tomšovských František a Václav. Do sboru v červenci 1941, ale brzy je čekalo nasazení v Říši (Linec).

## NAŠI V AKCI

30. dubna LP 1908 v den pálení čarodějnic se všichni těšili na tradici. Ale již od ranních hodin silně přšelo a přestalo až před půlnocí.

Celé Habersko bylo postiženo průtržní mračen a rozsáhlé povodí naplnilo Lučický potoč, z kterého se stala dravá řeka.

První byl na ráně Bártův rybník, který v pátek ráno 1. května nevydržel mohutný nápor živlu. V Chobotě zbyla pouze část obytného stavení, ostatní uplavalo do Sázavy.

Další zastávka nezkrotné vlny byla V „Beránekové čtvrti“. Došková stavení Tajovských, Kruntorádů-Hurtíka byla celá pod vodou.

V čp 21 u Pavlasů (dnes Benákov) došlo málem ke ztrátě lidského života. Starý, již nehybný výměnkář uvízl v dvoumetrové hloubce ve své světnici.

Volal o pomoc, zaslechli ho přítomní hasiči. Nečekali ani vteřinu a odvážně se vrhli do vody a topičiho zachránili.

Na Páchu voda vytvořila jezero a některé domky v „úpatí“ kopce vzaly za své. Těm již nebylo pomoci. Ale to ještě nebyl konec přírodního živlu.

Mlynářské rybníky „Čtverec“ a „Dlouhas“ se protrhly a voda zaplavila Hrubův mlýn. Veškeré domácí zvířectvo a hospodářské stroje lovili na Okrouhlici.

Sbor (Jan Prchal, Čapkovi, Krepčík Václav z Famelie, holič Josef Vácha a Bárta František - mlynář) odstraňoval celý týden napáchané škody.

Lučičtí hasiči s nasazením vlastního života zachránili most na Páchu, vytáhli ze zaplavených stavení mnoho občanů. Od okresního hejtmána z Čáslavi dostali pochvalu.

Velkou příležitost dostal lučický sbor o listopadové neděli 1905.

Přírodě vládly několikadenní silné větry o rychlost 100 kilometrů a teplota mírně nad nulou. Všichni obyvatelé Lučice seděli u rozpalených kachlových kamen a užívali černé hodinky.

Aby jim snad bylo ještě „tepleji“, o páté hodině odpolední vyskočil na doškové střeše stavení Františka Krepčíka (čp 46) z ničeho nic ohýnek. Brzy bylo po domku. Potom hořelo u Kruntorádů a U Praviců - (dnes Jílkovi). A pak červený kohout „vesele“ zakokrhal na obchodě se smíšeným zbožím (čp 22 - dnes Kotlasovi). To už místní sbor pracoval na plně obrátky, technika se nezastavila. Naši hasiči bojovali jako lvi, ale živelná pohroma byla dnes silnější. A tak rychle následovaly usedlosti čp. 45 a 93, 23, 24, 25 a 26.

Zde většinou shořely kolny a některá hospodářská stavení



*Boj s ohněm u Františka Satory*

Až u jedničky (Endrlovi) byl oheň společnými silami udolán. To už vydatně pomáhaly sbory z Malčína, Okrouhlice, Olešné, Skuhrova a Tisu.

Škoda byla obrovská, nebylo pamětníka takové zkázy. Ale místní solidarita dokázala nemožné a místo starých usedlostí brzy vyrostly nové, modernější.

Vstaly z popele jak bájný pták Fénix.

O šest později naši hasiči osedlali (doslova) koně a vyrazili lokalizovat do Veselého Žďáru, za chvíli nebylo co dělat.

30. července 1910 hořelo u Holendů na čp. 70. Žádný problém při likvidaci.

15.května 1911 po desáté hodině večerní velká záře v sousední Pohledi, shořelo pět rolnických usedlostí. Místní školu ochránili odvážní hasiči z Lučice.

O rok později 1912, již v nové sestavě hasiči pomáhali likvidovat oheň v Radostíně.

V měsíci srpnu 1913 obrovský oheň ve Vepřikově. Nebezpečnému živlu podlehly všechna stavení kromě čísla popisného 4. Náš sbor dojel jen do Skuhrova, neb pro velkou vzdálenost velitel nemohl rozeznat, kde se pohroma vlastně nachází.

V roce 1934 v 11 hodin oheň u Jamborů, J. Šimánka a J. Pavlase. Dále shořely stodola J. Adamce a stavení J. Kruntoráda-kostelníka.

## KAREL

Čestné místo v široké galerii hasičů, patří Karlu Čapkovi, narozenému v roce 1896 v Lučici, v rodině koláře.

Po škole se vyučil krejčím, oženil a přestěhoval do čp. 113 - Pazderny.

Měl šest dětí (Karla, Václava, Zdenka, Elišku, Magdu a Marii), ale přesto večerní čas věnoval veřejnému životu.

Do sboru přijat 4. března 1932.

Je u výstavby cvičiště, později jeho správcem a jedním z hlavních pořadatelů sjezdu Čáslavské župy v Lučici 23. června 1935.

Má rád divadlo, stává se režisérem, pokladníkem, maluje kulisy, plakáty.



Karel a Bohouš při vzpomínkách v Mařenicích

Samozřejmě, že nechybí u založení fotbalu. Valná hromada dne 13. ledna 1935 u Rajdlů ve 2 hodiny odpoledne:

Volba nového vedení: starostou K. Čapek. A o čtyři roky později zvolen velitelem.

Po odchodu v roce 1945 u obce jmenován čestným starostou sboru. V Mařenicích ihned k hasičům a zakládá ochotnický spolek, ale to je mu málo., Pro místní školu staví loutkové divadlo.

Bylo velkou ironií, že Karla Čapka, brzy po přestěhování do severních Čech „přepadla“ živelná pohroma v podobě požáru.

O tom se můžeme podrobněji seznámit v dopisu B. Kruntoráda do Mařenic.

Lučice dne 28. února 1946

Milý Karle s rodinou!

Předem přijmi od nás politování nad Tvoji škodou ohněm, která se Ti stala při poctivé práci národní v našem pohraničí a neštěstí snášíme a cítíme s Tebou.

Byla to velká rána pro Tebe a rodinu a též postihla nás nejbližší v Lučici, neb si nám byl všem v obci tak blízký a doposud nenahraditelný.

Chceme Ti pomoci v neštěstí alespoň malou finanční pozorností a dodati další chuť k práci. Přijmi od našich spolků v Lučici:

Hasičský sbor Kč 500

Sportovní klub 1 000

Strana českosloven. národ. socialistů 300

a ode mě osobně malý příspěvek ve výši pět set korun.

## OKRSKOVÝ SJEZD HASIČŮ „NADE VSÍ“ V NEDĚLI 23. ČERVNA 1935

27.října 1934 na schůzi okrsku žádáme, aby příští cvičení VIII. okrsku Čáslavské Zelinovy župy bylo v Lučici. Schváleno. Začaly ihned velké přípravy za účasti cvičitelů Jana Čapka, školníka a Františka Čapka, koláře. Nacvičuje se 2x týdně. Ženy - muži, žáci a žákyně.

Program:

1. V 8 hodin sraz u pomníku Svobody.
2. Proslov okresního náčelníka br. Roubíčka.
3. O půl deváté odchod na cvičiště na generálku, za doprovodu hudby Leopolda Čelanského z N. Brodu.
4. Odpoledne v jednu hodinu sraz u lihovaru a odchod opět k pomníku Svobody.



Stojící zleva: 1. ..., 2. ..., 3. ... 4. Čapková Anna, Marková Marie, Vrzáková Marie, Pavlasová Marie, Kotěrová Růžena, Koubková Anežka, Klementová Miloslava, Urbancová Marie, Kruntorádová Markéta, 13. ... a Kruntorádová Vlasta

Klečící a ležící zleva: 1. ..., Valda, Bártová Marie, Vaňkátová Marie a Novotná Růžena

5. Proslov župního starosty o významu hasičství.

6. Společný odchod ke Staré kovárně.

7. Jednotlivé skladby na poli „Nade vsí“.

8. V obou hospodách muzika.

V dolní „Věneček“, vstupné 5 korun.

Bylo k tomu potřeba ohromné práce všech 9 členů a občanů. Vavříny byly skutkem.

Dne 23. června 1935 za rok práce náš sbor vystoupil s vystoupením 40 žáků s puškami - 20 žáků se sekerkami, 30 žákyň s prostným, 16 mužů se žebříky a triumfální s krásným nástupem společného cvičení muži - sekerky a ženy džbery v počtu 20 žen a 20 mužů.

Za zdařilý nácvik obdržel pochvalu od župního cvičitele Jan Čapek a Fr. Čapek (jako mistr kolářský vyrobil dřevěné pušky). Současně byl proveden vojenský nálet letadel na služby samaritánek v počtu 16 žen. Cvičení bylo na poli u staré kovárny. Mimo okrsku sboru byl zastoupen sbor z Havl. Brodu.

Hodně pomohl štábní strážmistr Václavík sloužící na místní četnické stanici.

## NEJENOM CVIČENÍM ŽIV JE HASIČ

Hasiči odjakživa byli veselí chlapi a sami sobě organizovali zábavu.

1. ples se konal 12. února 1905 v hostinci u Rivoly za účinkování hudby p. Pacholika ze Světlé.

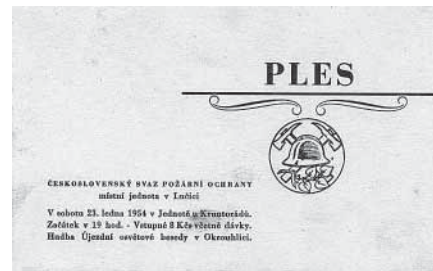
Vybráno 81, 22, vydání 88, 48, čímž deficit 9,26 a proto příště dbát na výlohy.

Je psán zápis a výlohy při zvaní a dekoraci byly větší než se čekalo, vícekrát se podobně děti nesmí! Starosta.

V únoru 1909 pečlivým pokladním provedeno vyúčtování plesu. Pro zajímavost uvádíme: Příjem, který činil 75,10 korun, výdaje byly 65,40, takže taneční zábava skončila se ziskem 9,70 Kčs. Konečně to vyšlo.

Dobrou náladu vytvořila kapela p. Čapka z Veselého Žďáru.

Další zajímavou výdajovou položkou v pokladní knize je zakoupení jednoho sudu piva pro oslavu Božího těla.



26. prosince 1932 v sále u Kruntorádů Štěpánská.

13. května 1934 před Rajdlovým hostincem tradiční kácení máje s veselou scénkou, muzika ve 2 hod. odpoledne.

19. března 1934 vyrazili brzy ráno budoucí vojáci k odvodu do Habrů, všichni odvedení. U Kruntorádů pro ně hasiči připravili rekrutskou, k tanci a poslechu vyhrávala až do sedmi ráno místní kapela pod vedením Františka Šotoly.

Od 2. září 1934 manželky hasičů organizovaly několikaměsíční kurs tanečních, protože jejich chlapi byly pěkní dřeváci. Po výcviku z některých se dokonce stali baletní mistři.

4. února 1941 tradiční ples, opět místní kapela, tentokrát pod vedením kapelníka Bedrníčka, majitele vzácných houslí.

Svoje místo v životě hasičů měly Mikulášské, doprovázené kuplety (divadelní jednoaktovka).

V roce 1935 přijela silná herecká společnost až z hlavního města a společně s místními ochotníky předvedli zdařilou taškařici.

7. ledna 1961 do Lučice zavítala světoznámá Kmočovka z Kolína, vstupné deset korun.

7. dubna 1984 u Rajdlů vystoupil Kvartet KK Karla Koutného z H. Brodu, hlavní pořadatelé V. Novák a J. Březina, vstupné dvacet korun. Taneční produkce od 20.00 hodin do dvou v sále MNV. Předběžná cena 1 500 korun + doprava. Teplota musí být 18 stupňů.

6. září 1986 v romantickém prostředí Slouhovky se opékal beran z Chlumu. Skopové, to tady ještě nebylo.

19. 11. 1988 zájezd do slovenské metropole a na zpáteční cestě návštěva moravského sklípku, pozdní příjezd.

## HASIČÁRNA

Po založení sboru, do vínku mu dána kůlna nově vybudovaná. Stála v místech před dnešní školkou, rostl tam nádherný kaštan.

Z výborové schůze z 26.května 1935: Návrh podat žádost na haberský úřad, aby se stará kolna zbořila a místo ní nová u Endrlovy lípy v břehu.

Bohužel stavba se nikdy neuskutečnila. První kůlna však již neexistovala a od té doby se hasičská výzbroj uskladovala po všech možných privátech.

Jednání o důstojném stánku se táhlo desítky let. Až teprve v roce 1955 svítila jiskřička naděje. Zbrojnice měla stát na Suchovně pod prodejnou Jednoty, ale nakonec stavebním odborem v H. Brodě rozhodnuto pro místo, kde se od pradávna říká „V zahradách“.

A konečně přichází rok 1956, který se stává skutečností pro modernější budovu. Za



Foto bylo pořízeno o prázdninách 1959. Malí brigádníci Franta Marek, Honza Pavlas, Jarda Polák a Fanda Kruntorád pomáhají ze všech sil

dvě léta hasičárna stojí. Původní projekt nepočítal s poschodím. Ale návrh byl nakonec změněn o jeho přístavbu.

Projektovou dokumentaci provedl ing. Šupich z Havl. Brodu, zadarmo.

Rozpočet byl vědomě podhodnocen, činil 149 tisíc korun, aby okres stavbu povolil.

Celkový náklad zbrojnice se vyšplhal na 450 tisíc v hodnotě díla.

Občané odpracovali během 24 měsíců (1956-57) 4 968 brigádnických hodin.

Členové sboru přiložili ruce ke společnému dílu v podobě 2.500 hodin a k tomu ještě přidali 300 hodin na nové zubní ambulanci.

Z toho TJ Sokol 468 hodin na úpravě bytu pro učitele.

Funkcionáři tehdejšího Národního výboru v čele s předsedou Fr. Markem, odpracovali 650 hodin.

## HASIČSKÁ TECHNIKA



Novopecený hasič Josef Jambor tlačí „Smejalku“ v Olešně

## JE SE NA CO DÍVAT

Nesmíme zapomenout na ženské osazenstvo. Vždyť bez nich by nebylo na světě ničeho, natož hasičů.

Jejich počáteční činnost v začátcích především spočívala v samaritánské službě, tj. poskytování první pomoci zraněným kolegům.

Prvními samaritánkami byly Božena Bártořová z mlýna, Vilša Jouřková, Miluška Svobodová a Vlasta Šotolová, které absolvovaly týdenní kurs v Čáslavi. 29. září 1936 proběhly v Lučici praktické zkoušky, všechny na výbornou.

Jak šel čas, přibývaly další. Marie Marková (v 1945 odchází do Záluží) a Marie Vaňhátová, Anna Kruntorádová, Antonie Bártořová.

Opět se objevuje nám velice známé příjmení Čapek, tentokrát sestra Františka velitele, Marie, která po svatbě odešla do Roudnice. Nesmíme zapomenout ani na Marii Vaňkátovou z čp 11.

Velkou radost udělaly ženy 8.dubna 1954 na okresním kole ve Štokách.

Bojovaly i za muže, kteří silně vybuchli.

Medailová sestava: Čapřková Věra a Antonie, Drápelová Jiřina, Doležalová Marie, Dolejši Marie, dvojčata „Ze zahrady“ Marie a Ludmila Krepčikovy, Havlová Jaroslava a Labutova Hana.

V roce 1955 přišly nové posily v podobě Vaňkátové Růženy, Suché Evy a Kotěrové Jarky.

Členská schůze v lednu 1988:

Sbor čítá 33 mužů a 9 žen. Přišli: Suchá Jitka, Marková Eliška, Benáková Marie, Raurová Ludmila, Havlová Jana, Skořepová L. a Prchalová Jitka (ta již od roku 1987).

V roce 2006: Admacová Markéta, Rejnřková Kateřina, Šotolová Martina, Vaňkátová Petra, Pipřková Klára, Kolářová Martina, Přibřlová Markéta.



Kapitánka týmu Jana Havlová přebírá ocenění za dobré umístění



Foto: Společné foto při pohřbu Josefa Raura v roce 1960  
zleva: Med Josef, Kaňkovský Josef, Beránek Josef st., Pavlas Jan, Krepčík Václav, Šotola Jan, Kruntorád Bohumil, Kopic Josef, Polák František, Krepčík Václav – Rokle a Šotola Miloslav

## PŘEDSEDOVÉ, STAROSTOVÉ, JEDNATELE A POKLADNÍ

Prvním předsedou sboru O. Beneš.

Další - pouze chronologicky: Jan Prchal, Jan Kruntorád, Jan Říha, Karel Čapek, Karel Sýkora, Václav Klimpt, Josef Kaňkovský, Josef Březina st., (od 1976), Kolář Václav, ing. Pavlík Vlastimil, Šimánek Josef.

Prvním jednatelem, důležité funkce každého spolku, byl řídicí učitel Jan Buchl

V roce 1907 ho střídá rolník Prchal Jan, a vykonává ji začátku první světové války.

Na Valné hromadě, konající se 2. února 1919, následují změny ve sboru.

Bohužel čtyři vojáci z řad hasičů se nevrátili. Jednatelem učitel František Hrdina, po něm další člen učitelského sboru A. Doubek. Bohužel i on musí brzy odejít na nové místo a začíná „jednat“ František Čapek, kolář na Páchu.

V roce 1925 další střídání stráží, nastupuje Oldřich Suchý st.

V období 1928-32 tuto funkci zodpovědně vykonává František Pavlas z čp. 48.

Bohužel změny jednatele jsou velmi časté a neslouží vůbec k dobré činnosti sboru.

Z 12. listopadu 1948: Jednatel Miroslav Rejnek „Z polí zařizuje Valnou hromadu.

Pokladníci dob minulých museli být doslova kouzelníci, protože příjmy skoro žádné, ale vydaje rok od roku větší a větší.

Dotací na běžnou činnost nebylo, až po roce 1948 se nějaký obnos objevuje na účtu

ve spojitelně. Také žádný zárazk.

Co si členové nezískali vlastní plní nebylo. Brigády, sběr odpadových surovin, členské příspěvky.

Jako prvním hospodářem zvolen v 1899 František Bárta ze mlýna. Pokladnu předává v roce 1914, revidenti účtu nezjistili sebe-menší nesoulad mezi má dáti a dal.

Z pokladní knihy sboru se v r. 1914 dočítáme následující:

Roku 1914 27. července vypovězena válka, do válečného pole povolání členové has. sboru a proto veškerá činnost po dobu I. svět. války přerušena.

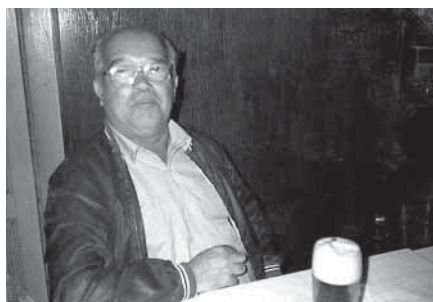
Zapsal pokladní Jan Rejnek, knihu uložil a na stole měl povolávací rozkaz na ruskou frontu.

2. února 1919 na první Valné hromadě po Velké válce následují razantní změny ve sboru. Mimo jiné, pokladníkem se stává Jan Rejnek. Patnáct let se věnuje peněžní činnosti ve spolku a v 1934 vše předává v pořádku Krepčíkovi Václavu z Letné. Následují pokladní Rejnek Miroslav, Klimpt Josef, Raur Josef.

V roce 1958 se vrací z vojny Suchý Oldřich a zapojuje se do činnosti ve funkci hospodáře. Bylo na něho stoprocentní spolehnutí, revizoři účtu za více jak tři desetiletí nikdy neobjevili závady.



Sbor v 70. letech



Olda v pohodě u Rajdlů po účetní závěrce - nic nechybí, ani nepřebývá



Hasičárna před dokončením



Lučičtí požárníci v roce 1989



Rok 2012 ze soutěže z Vadina

## SOUČASNÁ PODOBA SDH LUČICE A JEHO ČINNOSTI

V současnosti tvoří Sbor dobrovolných hasičů v Lučici 85 členů z toho dětí je 32 a dospělých 53 (z toho žen 20). Dospělí hasiči tvoří 4 družstva, která se každoročně zúčastňují okrskové hasičské soutěže (běh přes překážky a tradiční požární útok). Lučičtí hasiči se v průběhu roku účastní i jiných hasičských soutěží (v minulém roce např. Lipnický krpál, noční soutěž v Libici nad Doubravou a 2. ročník netradiční hasičské soutěže v Radostíně). Družstvo žen vzniklo tak trošku z hecu od stávajícího družstva mužů v roce 2000 (a působí dodnes), druhé mužské družstvo (v prvním roce působící jako mládež) se dalo dohromady cca v roce 2009, zájem o hasiče rostl i mezi místními ženami, a proto vzniklo v roce 2011 druhé ženské družstvo.

Sbor dobrovolných hasičů funguje pod opětným vedením starosty pana Josefa Jambora od roku 2011, v předchozích letech byl starosta pan Josef Šimánek. Současným velitelem sboru

je pan Tomáš Malík. Veliteli družstev mužů jsou pan Josef Šimánek a Ondřej Bezouška, velitelkami družstev žen jsou paní Markéta Adamcová (roz. Jamborová) a Jitka Prchalová ml.

Někteří členové sboru tvoří výjezdovou jednotku a jsou pomocí signálu sirény (na hřišti vedle ZŠ Lučice) a sms zpráv informováni od středisek HZS Kraje Vysočina zejm. Světlé nad Sázavou a Havlíčkova Brodu o požárech, spadlých stromech v okruhu cca 10 km od Lučice.

V minulém a letošním kalendářním roce byli Okresním sdružením hasičů Havlíčkův Brod vyznamenáni členové a členky SDH Lučice:

**Čestné uznání za aktivní činnost v hasičském hnutí – dlouholetá práce:** Rejnková Kateřina, Prchalová Jitka ml., Vaňkátová Petra, Adamcová Markéta, Šotolová Martina a Kolářová Martina.

**Čestné uznání za aktivní činnost v hasičském hnutí – dlouholetá práce a medaile za**

**příkladnou práci:** Hermannová Eliška, Benáková Marie, Prchalová Jitka st., Skořepová Ludmila, Raurová Marie, Raurová Ludmila, Havlová Jana a Krepčíková Jana.

**Medaile za příkladnou práci:**

Farka Josef, Bártík Jaroslav a Benák Jan

Několik málo členů sboru věnuje hodně svého volného času organizování a realizování většiny kulturních a společenských akcí v naší obci: tradiční hasičský ples s bohatou tombolou (včetně osobního pozvání občanů návštěvou jednotlivých domácností), celodenní masopustní průvod obcí, dětský maskarní karneval, pálení čarodějnic s oblíbenou stezkou odvahy včetně zajištění občerstvení, dětský den na Slouhovce (v minulých letech ve stylu: námořníci, western, piráti, indiáni), zábavné odpoledne na farmě u Janka, Mikulášská nadílka, pořádání tanečních zábav.

Během roku hasiči doprovází naše dětské hasiče (Soptíky a Sirény) jako vedoucí (Kateřina Rejnková, Veronika Boháčková a Šárka Marková), rozhodčí (Šárka Marková a Martina Šotolová) a řidiči hasičského auta (Martin Hrubý, Jan Čapek a Karel Baťa) na různé soutěže po celém okrese. Na podzim hasiči provádějí sběr starého železa a elektroodpadu. Mladší členové sboru a výjezdové jednotky se v průběhu roku pravidelně zúčastňují různých školení např. dýchací techniky, strojníků a velitelů družstev, vedoucích dětských družstev a rozhodčích soutěže Plamen. K dalším činnostem hasičů patří: např. odklizení spadlých stromů při vichřicích přes silnice v okolí Lučice, péče o hasičská auta a stříkačky, umývání silnice zaplavené bahnem v obci, strážení Lučického potoka a rybníka Stružňák (na Prachovně) při zvýšených dešťových srážkách a hrozící povodni, dozor při pálení kletí.

*Martina Šotolová*

SDH Lučice a obec Lučice chce touto cestou co nejsrdečněji poděkovat hlavní organizátorce všech dětských akcí v uplynulých letech v Lučici (zejm. dětský den, dětský maskarní karneval, pálení čarodějnic, mikulášská nadílka a další) paní Kateřině Rejnkové. Díky Káto, bez Tebe by to nešlo !!!



Rok 2009 – z netradiční soutěže - 110. výročí založení SDH



Z hasičského plesu v Lučici v roce 2012

# MLADÍ HASIČI V LUČICI

Poprvé jsme se sešli v říjnu 2011 a díky velkému počtu jsme se museli rozdělit na Soptíky (2 družstva mladších) a Sirény (1 družstvo starších a 1 družstvo mladších). Zájem ze strany dětí stále trvá, proto se můžeme dnes pochlubit 32 registrovanými mladými hasiči a 5 dětmi v přípravce. Scházíme se celoročně každé čtvrté odpoledne a před začátkem jarní sezóny i dvakrát až třikrát týdně.

Cílem vedoucích je seznamovat děti s hlavními zásadami požární ochrany a vést je k týmové spolupráci. K tomu nám napomáhá hlavně sdružení hasičů, jimi vydané směrnice a pravidla hry Plamen. Posláním hry Plamen je rozvíjet dětské znalosti, dovednosti a osvojit si návyky v jednotlivých oblastech specifické činnosti jakou je požární ochrana. Mladí hasiči během roku získávají postupně odznaky odbornosti, připravují se na požární útoky a různé sportovní disciplíny jako např. štafetu 4 x 60 m, štafetu dvojic nebo branný závod. Do přípravy na tento podzimní závod všestrannosti můžeme zahrnout jak běh na delší trať, zručnost, překonání překážky po laně, střelbu ze vzduchovky tak i vědomostní znalosti např.

zdravovědu, vázání uzlů, požární ochranu či určování topografických značek.

Od června do září se účastníme soutěží v požárním útoku hlavně pod hlavičkou Havlíčkobrodského turné. Jedná se většinou o 5-6 soutěží za sezonu.

Součástí činnosti mladých hasičů je také účast na drobných brigádách, proto jsme se zapojili do sběru jablek či výroby vánočních dekorací.

Odměnou za celoroční práci jsou pro nás poznávací turistické výlety po krásách Vysočiny.

Již tradicí se nám stala u dětí oblíbená noční hra, díky které jsme se rozhodli uspořádat v loňském roce na Kachličce víkendové táboření. Jelikož se všem moc líbilo a byl o něj velký zájem, připravujeme na letošní letní prázdniny 5-ti denní hasičské soustředění na Ředkovicí se zaměřením na podzimní branný závod.

Přejeme našim dětem mnoho sportovních úspěchů a dosažení společných cílů.

*Kateřina Rejnková, Veronika Boháčková  
a Šárka Marková*



Sestaveno při příležitosti výročí založení Sboru dobrovolných hasičů Lučice, ve spolupráci: Obecního úřadu, SDH a občanů Lučice  
Výtisk: TG TISK, s.r.o., Lanškroun, v počtu výtisků: 500 ks